

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 21ης Δεκεμβρίου 2011 *

Στην υπόθεση C-27/09 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2009,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την E. Belliard, καθώς και από τους G. de Bergues και A. Adam,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **People's Mojahedin Organization of Iran**, με έδρα το Auvers-sur-Oise (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον J.-P. Spitzer, avocat, τον D. Vaughan, QC, και τη M.-E. Δημητρίου, barrister,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από την S. Boelaert και τον P. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), K. Lenaerts και J.-C. Bonichot, προέδρους τμήματος, E. Juhász, Γ. Αρέστη, A. Borg Barthet, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadjiev και C. Toader, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2010,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιουλίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου] της 4ης Δεκεμβρίου 2008, T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2008, σ. II-3487, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο δέχθηκε την προσφυγή της People's Mojahedin Organization of Iran (στο εξής: PMOI) που είχε ως αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2008/583/EK του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/EK (ΕΕ L 188, σ. 21, στο εξής: επίδικη απόφαση), κατά το μέτρο που αφορά την PMOI.

Το νομικό πλαίσιο

Το ψήφισμα 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών

- 2 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2001, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών εξέδωσε το ψήφισμα 1373 (2001) με το οποίο καθορίστηκαν στρατηγικές για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας με κάθε μέσο, και ειδικότερα για την καταπολέμηση της

χρηματοδοτήσεώς της. Η παράγραφος 1, στοιχείο c, του ως άνω ψηφίσματος ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι όλα τα κράτη δεσμεύουν πάραυτα τα κεφάλαια και τα λοιπά χρηματοοικονομικά στοιχεία ή οικονομικούς πόρους των προσώπων που τελούν ή αποπειρώνται να τελέσουν τρομοκρατικές πράξεις, τις διευκολύνουν ή συμμετέχουν σε αυτές, των οντοτήτων που ανήκουν στα πρόσωπα αυτά ή ελέγχονται από αυτά και των προσώπων και οντοτήτων που ενεργούν εξ ονόματος ή κατ' εντολήν των ως άνω προσώπων και οντοτήτων.

- 3 Το ψήφισμα αυτό δεν έχει προβλέψει κατάλογο προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται τα ως άνω περιοριστικά μέτρα.

Η κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ

- 4 Στις 27 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κρίνοντας ότι η δράση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ήταν αναγκαία προκειμένου να εφαρμοσθεί το ψήφισμα 1373 (2001), υιοθέτησε, μεταξύ άλλων, την κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93).
- 5 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της ως άνω κοινής θέσεως προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα κοινή θέση εφαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων στα πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις και τα οποία παρατίθενται στο παράρτημα.»

- 6 Στο άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3, της κοινής θέσεως 2001/931 ορίζονται, αντιστοίχως, οι έννοιες των «πρόσωπων, ομάδων και οντοτήτων που ενέχονται σε τρομοκρατικές πράξεις» και της «τρομοκρατικής πράξεως».
- 7 Το άρθρο 1, παράγραφοι 4 και 6, της εν λόγω κοινής θέσεως προβλέπει τα εξής:

«4. Ο κατάλογος του παραρτήματος καταρτίζεται βάσει ακριβών πληροφοριών ή στοιχείων του σχετικού φακέλου τα οποία δεικνύουν ότι έχει ληφθεί απόφαση από αρμόδια αρχή έναντι συγκεκριμένων προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, είτε η εν λόγω απόφαση αφορά την έναρξη ανακριτικών πράξεων ή ποινικής διώξεως για μια τρομοκρατική πράξη ή την απόπειρα τέλεσης ή τη συμμετοχή ή τη διευκόλυνση μιας τέτοιας πράξης βάσει σοβαρών και αξιοπίστων αποδείξεων ή ενδείξεων είτε καταδίκη για τέτοιες πράξεις. Πρόσωπα, ομάδες και οντότητες που προσδιορίζονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ότι έχουν σχέση με την τρομοκρατία και κατά των οποίων έχει διατάξει κυρώσεις μπορούν να συμπεριληφθούν στον κατάλογο αυτό.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου ως “αρμόδια αρχή” νοείται δικαστική αρχή ή, εάν δικαστικές αρχές δεν έχουν αρμοδιότητα στον τομέα τον οποίο καλύπτει η παρούσα παράγραφος, ισοδύναμη αρμόδια αρχή στον εν λόγω τομέα.

[...]

6. Τα ονόματα των προσώπων και οντοτήτων τα οποία περιλαμβάνονται στον κατάλογο εξετάζονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον μια φορά το εξάμηνο, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η διατήρησή τους στον κατάλογο δικαιολογείται.»

- 8 Η ΡΜΟΙ προστέθηκε στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της κοινής θέσεως 2001/931 με την κοινή θέση 2002/340/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, σχετικά με την ενημέρωση της κοινής θέσης 2001/931 (ΕΕ L 116, σ. 75).
- 9 Η εγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της κοινής θέσεως 2001/931 διατηρήθηκε κατόπιν με σειρά μεταγενέστερων αποφάσεων τις οποίες έλαβε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 6, της ως άνω κοινής θέσεως.

Ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001

- 10 Στις 27 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).
- 11 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2580/2001 έχει ως εξής:

«Η Κοινότητα είναι ανάγκη να αναλάβει δράση προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή στοιχεία της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ.»

12 Το άρθρο 2 του ως άνω κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Εκτός εάν επιτρέπεται δυνάμει των άρθρων 5 και 6:

- α) δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια, χρηματικά περιουσιακά στοιχεία και οικονομικοί πόροι που ανήκουν, ή βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή φυσικού ή νομικού προσώπου, ομάδας ή οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3,
- β) κανένα κεφάλαιο, άλλο χρηματικό περιουσιακό στοιχείο ή οικονομικός πόρος δεν διατίθεται, άμεσα ή έμμεσα, σε οποιοδήποτε ή προς όφελος οποιουδήποτε από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3.

2. Εκτός εάν επιτρέπεται δυνάμει των άρθρων 5 και 6, απαγορεύεται η παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών σε οποιοδήποτε ή προς όφελος οποιουδήποτε από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τις ομάδες ή τις οντότητες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3.

3. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία, καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί τον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφοι 4, 5 και 6 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ. [...]»

13 Η ΡΜΟΙ προστέθηκε στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 με την απόφαση 2002/334/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 2002, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και την κατάργηση της απόφασης 2001/927/ΕΚ (ΕΕ L 116, σ. 33).

- 14 Εν συνεχεία, η εγγραφή της ΡΜΟΙ στον εν λόγω κατάλογο διατηρήθηκε με μεταγενέστερες αποφάσεις του Συμβουλίου, εκδοθείσες σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, στις οποίες περιλαμβάνεται και η επίδικη απόφαση.
- 15 Η ΡΜΟΙ διαγράφηκε από τον ως άνω κατάλογο με την απόφαση 2009/62/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, και για την κατάργηση της απόφασης 2008/583/ΕΚ (ΕΕ L 23, σ. 25).
- 16 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη της απόφασεως 2009/62 έχει ως εξής:
- «Μετά την [αναιρεσιβαλλόμενη] απόφαση, μια ομάδα δεν περιελήφθη στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων και οντοτήτων έναντι των οποίων ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2580/2001.»
- 17 Η ομάδα στην οποία αναφέρεται αυτή η αιτιολογική σκέψη είναι αναμφισβήτητα η ΡΜΟΙ.

Ιστορικό της διαφοράς

- 18 Για την έκθεση του παλαιότερου ιστορικού της υπό κρίση διαφοράς, η σκέψη 1 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως παραπέμπει στις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. II-4665, σκέψεις 1 έως 26), και της 23ης Οκτωβρίου 2008, T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2008, σ. II-3019, σκέψεις 1 έως 37).

- ¹⁹ Στις σκέψεις 1, 2, 12 και 16 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου επισημαίνονται τα ακόλουθα:

«1 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η [PMOI] ιδρύθηκε το 1965 με σκοπό την αντικατάσταση του καθεστώτος του Σάχη του Ιράν, κατόπιν δε του καθεστώτος των μουλάδων, από ένα δημοκρατικό καθεστώς. Το 1981, μετέσχε στην ίδρυση του Εθνικού Αντιστασιακού Συμβουλίου του Ιράν (ΕΑΣΙ), το οποίο αυτοορίζεται ως “εξόριστο κοινοβούλιο της ιρανικής αντίστασης”. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών από τα οποία προέκυψε η υπό κρίση διαφορά, η [PMOI] αποτελούνταν από πέντε χωριστές οργανώσεις, καθώς και από ένα ανεξάρτητο ένοπλο τμήμα που δρούσε εντός του Ιράν. Σύμφωνα με τα όσα ισχυρίζεται, ωστόσο, η [PMOI] και όλα τα μέλη της παραιτήθηκαν ρητώς από κάθε στρατιωτική δράση από τον Ιούνιο του 2001 και σήμερα δεν διαθέτει πλέον στρατιωτική δομή.

2 Με [απόφαση] της 28ης Μαρτίου 2001 ο Secretary of State for the Home Department (Υπουργός Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, στο εξής: Home Secretary) περιέλαβε την [PMOI] στον κατάλογο των προγεγραμμένων οργανώσεων βάσει του Terrorism Act 2000 (νόμου του 2000 περί της τρομοκρατίας). Η [PMOI] άσκησε δύο παράλληλες προσφυγές κατά της [αποφάσεως] αυτής, ήτοι appeal ενώπιον της Proscribed Organisations Appeal Commission (επιτροπής προσφυγών σχετικά με τις απαγορευόμενες οργανώσεις, POAC), και judicial review ενώπιον του High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [...].

[...]

12 Με απόφαση της 17ης Απριλίου 2002 το [εν λόγω δικαστήριο] απέρριψε την προσφυγή (judicial review) που άσκησε η [PMOI] κατά της [αποφάσεως] του Home Secretary της 28ης Μαρτίου 2001 [...], θεωρώντας, κατ' ουσίαν, ότι η POAC ήταν το προσήκον όργανο για να εξετάσει τα επιχειρήματα της [PMOI],

συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αντλούνται από την προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.

[...]

16 Με απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2002 η ΡΟΑC απέρριψε την προσφυγή (appeal) που άσκησε η [PMOI] κατά της [αποφάσεως] του Home Secretary της 28ης Μαρτίου 2001 [...], θεωρώντας, μεταξύ άλλων, ότι κανένα στοιχείο δεν επέβαλλε στον Home Secretary να προβεί σε προηγούμενη ακρόαση της [PMOI], καθόσον μια τέτοια ακρόαση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ή δεν είναι επιθυμητή στο πλαίσιο νομοθεσίας στρεφόμενης κατά των τρομοκρατικών οργανώσεων. Κατά την ίδια αυτή απόφαση, το νομικό καθεστώς του Terrorism Act 2000 προβλέπει μια νόμιμη δυνατότητα προκειμένου η άποψη της [PMOI] να προβληθεί ενώπιον της ΡΟΑC.»

20 Το πιο πρόσφατο ιστορικό της διαφοράς συνοψίζεται ως εξής στις σκέψεις 2 έως 10 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης:

2 Με την από 7 Μαΐου 2008 απόφαση, το Court of Appeal (England & Wales) [εφετείο (Αγγλία και Ουαλία), [Ηνωμένο Βασίλειο], στο εξής: Court of Appeal] απέρριψε την αίτηση του [Home Secretary] για την άδεια να ασκήσει ενώπιον του δικαστηρίου αυτού έφεση κατά της αποφάσεως της 30ής Νοεμβρίου 2007 της [ΡΟΑC], με την οποία το εν λόγω δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του [Home Secretary] της 1ης Σεπτεμβρίου 2006, περί της μη άρσεως της προγραφής της [PMOI] ως οργάνωσης που εμπλέκεται στην τρομοκρατία και έδωσε εντολή στον [Home Secretary] να υποβάλει στο Κοινοβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου σχέδιο αποφάσεως (Order) περί διαγραφής της [PMOI] από τον κατάλογο των προγεγραμμένων στο Ηνωμένο Βασίλειο οργάνωσεων δυνάμει του Terrorism Act 2000 [...].

3 Με την απόφαση αυτή η ΡΟΑC χαρακτήρισε ως «διεστραμμένο» (perverse) το συμπέρασμα του Υπουργού Εσωτερικών που διατυπώνεται στην απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 2006, με την οποία αρνήθηκε να άρει την προγραφή της [PMOI], ότι δηλαδή η [PMOI] ήταν ακόμα τότε οργάνωση «ενεχόμενη στην

τρομοκρατία» (concerned in terrorism), κατά την έννοια του Terrorism Act 2000. [...]

[...]

- 5 Με την προπαρατεθείσα απόφαση, το Court of Appeal επιβεβαίωσε τις εκτιμήσεις της ΡΟΑΚ. Επιπλέον, επισήμανε ότι τα εμπιστευτικά πληροφοριακά στοιχεία που προσκόμισε ο [Home Secretary] ενισχύουν το συμπέρασμα του Court of Appeal ότι ο [Home Secretary] δεν μπορούσε ευλόγως να κρίνει ότι η ΡΜΟΙ είχε την πρόθεση να ασχοληθεί εκ νέου με την τρομοκρατία στο μέλλον.
- 6 Με την από 23 Ιουνίου 2008 απόφαση, που τέθηκε σε ισχύ στις 24 Ιουνίου, ο [Home Secretary] διέγραψε, συνεπώς, το όνομα της ΡΜΟΙ από τον κατάλογο των προγεγραμμένων οργανώσεων σύμφωνα με τον Terrorism Act 2000. Τη διαγραφή αυτή ενέκριναν τα δύο τμήματα του Κοινοβουλίου του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 7 Με την [επίδικη απόφαση], το Συμβούλιο διατήρησε, ωστόσο, μαζί με τα ονόματα άλλων οργανώσεων, το όνομα της [ΡΜΟΙ] στον κατάλογο του παραρτήματος του [κανονισμού 2580/2001] [...].
- 8 Το σημείο 5 των αιτιολογικών σκέψεων της [επίδικης] αποφάσεως, το οποίο συνολογείται ότι αφορά την ΡΜΟΙ, προβλέπει:

Στην περίπτωση μιας ομάδας, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής, βάσει της οποίας περιελήφθη η ομάδα στον κατάλογο, δεν ήταν σε ισχύ στις 24 Ιουνίου 2008. Ωστόσο, το Συμβούλιο πληροφορήθηκε την ύπαρξη νέων στοιχείων για την ομάδα. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι τα νέα αυτά στοιχεία δικαιολογούν την προσθήκη της ομάδας στον κατάλογο.

- «9 Η [επίδικη] απόφαση κοινοποιήθηκε στην [PMOI] με το από 15 Ιουλίου 2008 έγγραφο του Συμβουλίου [...]. Με το έγγραφο αυτό, το Συμβούλιο επισήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Το Συμβούλιο αποφάσισε να περιλάβει εκ νέου [την PMOI] στον κατάλογο [...] Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής που αποτέλεσε τη δικαιολογητική βάση για να περιληφθεί [η PMOI] στον κατάλογο δεν ισχύει από τις 24 Ιουνίου. Ωστόσο, το Συμβούλιο έλαβε νέες πληροφορίες που είναι λυσιτελείς για την εγγραφή της PMOI στον κατάλογο αυτό. Το Συμβούλιο, αφού εξέτασε τις πληροφορίες αυτές, αποφάσισε ότι [η PMOI] πρέπει να εξακολουθήσει να περιλαμβάνεται στον προαναφερθέντα κατάλογο. Επομένως, το Συμβούλιο τροποποίησε, κατά συνέπεια, την αιτιολογική έκθεση της απόφασης αυτής.»

- 10 Στην αιτιολογική έκθεση που επισυνάπτεται στο έγγραφο κοινοποίησεως [...], το Συμβούλιο εξέθεσε τα εξής:

«Η [PMOI] είναι ομάδα ιδρυθείσα το 1965 με αρχικό σκοπό την ανατροπή του αυτοκρατορικού καθεστώτος. Έτσι, τα μέλη της έλαβαν μέρος στη δολοφονία πολλών [χιλιάδων] “πρακτόρων” του παλαιού καθεστώτος και είναι από τους υπεύθυνους της σύλληψης ομήρων στην πρεσβεία των Ηνωμένων Πολιτειών στην Τεχεράνη. Ενώ αρχικώς ανήκε στους πιο ριζοσπαστικούς παράγοντες της ισλαμικής επανάστασης, η PMOI, μετά την απαγόρευση της, εισήλθε στην παρανομία και διεξήγαγε πολλές επιχειρήσεις κατά του εγκαθιδρυθέντος στην Τεχεράνη καθεστώτος. Έτσι, η οργάνωση διοργάνωσε τρομοκρατικές επιθέσεις, [...]. Εξάλλου, μέλη της οργάνωσης αυτής, που είναι εγκατεστημένα σε διάφορα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελούν σήμερα το αντικείμενο διώξεων για παράνομες πράξεις με σκοπό τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους. Οι πράξεις αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχεία α', γ', δ', [στ]', ζ', η' και θ', της κοινής θέσης 2001/931, και διεπράχθησαν για τους σκοπούς τους οποίους αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 3, [στοιχεία] i και iii.

Η [PMOI] εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001.

Τον Απρίλιο του 2001, το αρμόδιο για τη δίωξη της τρομοκρατίας τμήμα της εισαγγελικής αρχής του tribunal de grande instance de Paris αποφάσισε τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με τις κατηγορίες για “σύσταση ένωσης κακοποιών για την προετοιμασία τρομοκρατικών πράξεων” όπως προβλέπεται στο γαλλικό δίκαιο βάσει του νόμου 96/647, της 22ας Ιουλίου 1996. Οι έρευνες που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της προκαταρκτικής αυτής εξέτασης κατέληξαν στο ότι τα εικαζόμενα μέλη της [PMOI] εμπλέκονται σε πολλές παραβάσεις που σχετίζονται, κυρίως ή συνακολουθώντας, με συλλογική επιχείρηση σκοπούσα να διασαλεύσει σοβαρώς τη δημόσια τάξη με εκφοβισμό ή δημιουργία κλίματος τρόμου. Πλην της προηγούμενης κατηγορίας, η προκαταρκτική εξέταση αφορά επίσης τη “χρηματοδότηση τρομοκρατικής ομάδας” όπως προβλέπεται στο γαλλικό δίκαιο βάσει του νόμου 2001/1062, της 15ης Νοεμβρίου 2001, για την καθημερινή ασφάλεια.

Στις 19 Μαρτίου 2007 και στις 13 Νοεμβρίου 2007, το αρμόδιο για τη δίωξη της τρομοκρατίας τμήμα της εισαγγελικής αρχής του Παρισιού απήγγειλε συμπληρωματικά κατηγορητήρια κατά των εικαζομένων μελών της [PMOI]. Οι διώξεις αυτές δικαιολογούνται από την ανάγκη να διερευνηθούν νέα στοιχεία που προέκυψαν από τις πραγματοποιηθείσες μεταξύ 2001 και 2007 έρευνες. Αφορούν συγκεκριμένα τις κατηγορίες “νομιμοποίησης του άμεσου ή έμμεσου προϊόντος εγκλημάτων απάτης ιδιαίτερα ευάλωτων ατόμων και απάτη στο πλαίσιο οργανωμένης συμμορίας” σε σχέση με τρομοκρατική επιχείρηση όπως προβλέπεται στο γαλλικό δίκαιο βάσει του νόμου 2003/706, της 2ας Αυγούστου 2003.

Συνεπώς, η αρμόδια αρχή, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/93, έλαβε απόφαση κατά της [PMOI].

Το Συμβούλιο σημειώνει ότι οι διώξεις αυτές εκκρεμούν και διευρύνθηκαν το 2007 στο πλαίσιο της καταπολέμησης των χρηματοδοτικών ενεργειών των

τρομοκρατικών ομάδων. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι εγγραφής [της ΡΜΟΙ] στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται στα μέτρα του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2580/2001.

Αφού έλαβε υπόψη του τα στοιχεία αυτά, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι τα μέτρα του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2580/2001 πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν για [την ΡΜΟΙ].»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- ²¹ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιουλίου 2008, η ΡΜΟΙ άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως και ζήτησε από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την επίδικη απόφαση, στο μέτρο που την αφορά, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

- ²² Στη Γαλλική Δημοκρατία και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιτράπηκε να ασκήσουν παρέμβαση ενώπιον του Πρωτοδικείου υπέρ του Συμβουλίου.

- 23 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η ΡΜΟΙ προέβαλε, κατά βάση, πέντε λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος εκ των οποίων αφορούσε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931, του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και των κανόνων για το βάρος αποδείξεως, ο τρίτος προσβολή του δικαιώματος σε πραγματική δικαστική προστασία, ο τέταρτος προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και ο πέμπτος κατάχρηση εξουσίας ή καταστρατήγηση διαδικασίας.
- 24 Ως προς τον τέταρτο λόγο, που αντλείτο από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, το Πρωτοδικείο επισήμανε, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν αμφισβητείτο το γεγονός ότι το Συμβούλιο εξέδωσε την επίδικη απόφαση χωρίς να γνωστοποιήσει προηγουμένως στην ΡΜΟΙ τις νέες πληροφορίες ή τα νέα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως τα οποία, κατά την άποψή του, δικαιολογούσαν τη διατήρηση του ονόματός της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, δηλαδή τα στοιχεία που αφορούσαν την προκαταρκτική εξέταση που κίνησε το αρμόδιο για τη δίωξη της τρομοκρατίας τμήμα της εισαγγελικής αρχής του tribunal de grande instance de Paris τον Απρίλιο του 2001 και τις δύο παραγγελίες του Μαρτίου και του Νοεμβρίου του 2007 για τη διενέργεια συμπληρωματικής προκαταρκτικής εξετάσεως. Το Πρωτοδικείο πρόσθεσε ότι, κατά μείζονα λόγο, το Συμβούλιο δεν έδωσε στην ΡΜΟΙ τη δυνατότητα να προβάλλει επωφελώς την άποψή της επί των στοιχείων αυτών πριν την έκδοση της επίδικης αποφάσεως.
- 25 Εξ αυτού το Πρωτοδικείο συνήγαγε, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι επιβαλλόταν η διαπίστωση ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατ' αντίθεση προς τις αρχές που διατυπώθηκαν, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 120, 126 και 131 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας.
- 26 Επιπλέον, στις σκέψεις 39 έως 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο εξέτασε, πρώτον, το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι το ως άνω θεσμικό όργανο ορθώς ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο λόγω της ιδιάζουσας θέσεως στην οποία βρισκόταν στην προκειμένη περίπτωση, και ειδικότερα λόγω του ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να εκδοθεί επείγοντως.

- 27 Συναφώς, το Πρωτοδικείο εκτίμησε, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ουδόλως αποδεικνυόταν η προβαλλόμενη κατάσταση επείγοντος.
- 28 Το Πρωτοδικείο επισήμανε ότι, μεταξύ της 7ης Μαΐου 2008, ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως του Court of Appeal με την οποία το Συμβούλιο απώλεσε οριστικά τη δυνατότητα να εξακολουθήσει να βασίζεται στην απόφαση του Home Secretary της 28ης Μαρτίου 2001, και της 15 Ιουλίου 2008, ημερομηνίας εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, είχαν παρέλθει δύο και πλέον μήνες. Το Συμβούλιο δεν εξήγησε όμως τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να προβεί αμέσως μετά τις 7 Μαΐου 2008 στα διαβήματα είτε για τη διαγραφή της PMOI από τον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 είτε για τη διατήρησή της στον ως άνω κατάλογο βάσει νέων στοιχείων.
- 29 Το Πρωτοδικείο εκτίμησε ακόμη, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα νέα αυτά στοιχεία γνωστοποιήθηκαν στο Συμβούλιο μόλις τον Ιούνιο του 2008, τούτο δεν εξηγεί για ποιο λόγο τα στοιχεία αυτά δεν μπορούσαν να γνωστοποιηθούν αμέσως στην PMOI, αν το Συμβούλιο είχε την πρόθεση να τα δεχθεί σε βάρος της.
- 30 Πρόσθεσε ότι, έστω και αν το Συμβούλιο, με τις παρατηρήσεις του στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2008, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου, δήλωσε ρητώς την πρόθεσή του να λάβει επειγόντως θέση επί «νέων στοιχείων» που περιήλθαν σε γνώση του, πάντως το ως άνω θεσμικό όργανο δεν γνωστοποίησε τα στοιχεία αυτά στην PMOI, χωρίς να αναφέρει καμία σχετική ουσιαστική ή νομική αδυναμία, παρά το ότι το Πρωτοδικείο είχε ακυρώσει, με την προπαρατεθείσα απόφαση Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, μία από τις προηγούμενες αποφάσεις του Συμβουλίου ακριβώς για τον λόγο ότι δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο προηγούμενης γνωστοποιήσεως.
- 31 Στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο παρατήρησε ότι η απόφαση του Court of Appeal της 7ης Μαΐου 2008 και η απόφαση του Home Secretary της 23ης Ιουνίου 2008 δεν είχαν αυτόματο και άμεσο αποτέλεσμα στην τότε ισχύουσα απόφαση 2007/868/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007,

για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, και για την κατάργηση της αποφάσεως 2007/445/EK (ΕΕ L 340, σ. 100), η δε απόφαση αυτή εξακολουθούσε να έχει ισχύ νόμου λόγω του τεκμηρίου νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης, καθόσον χρόνο δεν είχε ανακληθεί, ακυρωθεί κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως ή κριθεί ανίσχυρη κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας.

- 32 Το Πρωτοδικείο απέρριψε, δεύτερον, το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι με την κοινοποιηθείσα στην ΡΜΟΙ αιτιολογική έκθεση τηρούνταν τα δικαιώματα άμυνας της τελευταίας.
- 33 Συναφώς, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επιχειρηματολογία αυτή οφείλεται σε σύγχυση μεταξύ της εγγυήσεως των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και της εγγυήσεως που απορρέει από το δικαίωμα επί πραγματικής ασκήσεως ένδικης προσφυγής κατά της βλαπτικής πράξεως που εκδίδεται μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής.
- 34 Το Πρωτοδικείο συνήγαγε εξ αυτού, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εφόσον ο τέταρτος λόγος ήταν βάσιμος, επιβαλλόταν η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως κατά το μέτρο που αφορούσε την ΡΜΟΙ.
- 35 Στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο δήλωσε ότι, έστω και αν δεν έκρινε αναγκαίο, υπ' αυτές τις συνθήκες, να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων της προσφυγής, εντούτοις θα εξέταζε τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως λόγω της σπουδαιότητάς τους σε ό,τι αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα σε πραγματική δικαστική προστασία.
- 36 Σχετικά με τους λόγους αυτούς, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι δεν είχε αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον ότι η επίδικη απόφαση είχε εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 και του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού

2580/2001 και, αφετέρου, ότι οι περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε έθιγαν το θεμελιώδες δικαίωμα της ΡΜΟΙ για ουσιαστικό δικαστικό έλεγχο.

- 37 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, ότι ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως ήταν βάσιμοι.

Αιτήματα των διαδίκων κατά την αναιρετική διαδικασία

- 38 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας την προσφυγή της ΡΜΟΙ, ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

- 39 Η ΡΜΟΙ ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη·
- επικουρικώς, να κρίνει ότι δεν είναι αναγκαίο να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως·

- έτι επικουρικότερον, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- ⁴⁰ Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως, που αφορούν πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο κατά την εκτίμηση, αντιστοίχως, των αρχών που αφορούν τα δικαιώματα άμυνας, του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 και των αρχών που αφορούν το δικαίωμα σε πραγματική δικαστική προστασία.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ⁴¹ Η ΡΜΟΙ, υπενθυμίζοντας ότι η επίδικη απόφαση καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την απόφαση 2009/62, με την οποία παύει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, υποστηρίζει ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν έχει έννομο συμφέρον να εμμένει στην υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως και ότι επομένως η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να αρνηθεί να αποφανθεί επί της ως άνω αιτήσεως αναιρέσεως για τον λόγο ότι στερείται αντικειμένου.

- 42 Η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή και υποστηρίζει συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι, δυνάμει του άρθρου 56, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει έννομο συμφέρον.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 43 Αποτελεί πάγια νομολογία ότι η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος του αναιρεσιόντος προϋποθέτει ότι η αναίρεση μπορεί, με το αποτέλεσμά της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, C-535/06 P, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. I-7051, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Εντούτοις, δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία παρενέβη στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου, από το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το κράτος μέλος αυτό μπορεί να ασκήσει αναίρεση ακόμη και όταν η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου δεν το θίγει άμεσα.
- 45 Από το τρίτο εδάφιο του ίδιου άρθρου προκύπτει επιπλέον ότι τα κράτη μέλη, ανεξαρτήτως του αν ήταν διάδικοι στον πρώτο βαθμό, δεν χρειάζεται να αποδείξουν έννομο συμφέρον προκειμένου να ασκήσουν αναίρεση κατ' αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση της 8ης Ιουλίου 1999, C-49/92 P, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, Συλλογή 1999, σ. I-4125, σκέψη 171).
- 46 Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η ΡΜΟΙ, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως δεν κατέστη άνευ αντικειμένου λόγω του ότι η επίδικη απόφαση με την οποία η ΡΜΟΙ περιλαμβανόταν στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την απόφαση 2009/62 με την οποία, σε συμφωνία με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η ΡΜΟΙ παύει να περιλαμβάνεται στον ενημερωμένο κατάλογο.

47 Ειδικότερα, αφενός, αν το Δικαστήριο δεχόταν την αίτηση αναιρέσεως και απέρριπτε επί της ουσίας την προσφυγή ακυρώσεως της ΡΜΟΙ κατά της επίδικης αποφάσεως, τούτο θα είχε ως συνέπεια, όπως υποστήριξε ορθώς η Γαλλική Δημοκρατία, ότι η ισχύς της αποφάσεως αυτής στην έννομη τάξη της Ένωσης θα αποκαθίστατο για το χρονικό διάστημα μεταξύ 16ης Ιουλίου 2008, ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της επίδικης αποφάσεως, και 27ης Ιανουαρίου 2009, ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της αποφάσεως 2009/62 που κατήργησε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα, την επίδικη απόφαση και διέγραψε το όνομα της ΡΜΟΙ από τον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001.

48 Αφετέρου, η έκδοση της αποφάσεως 2009/62 δεν είχε ως συνέπεια να τερματισθεί η διαφορά μεταξύ των διαδίκων, ώστε να καταστεί η αίτηση αναιρέσεως άνευ αντικειμένου για τον λόγο αυτό (βλ. κατ' αναλογία, ιδίως, διάταξη της 1ης Δεκεμβρίου 2004, C-498/01 P, ΓΕΕΑ κατά Zapf Creation, Συλλογή 2004, σ. I-11349, σκέψη 12).

49 Ειδικότερα, η Γαλλική Δημοκρατία εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι η εγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 με την επίδικη απόφαση ήταν δικαιολογημένη, επιπλέον δε υποστήριξε ενώπιον του Δικαστηρίου ότι έχει έννομο συμφέρον να αναγνωρισθούν από το Δικαστήριο τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ώστε να μπορέσει να ζητήσει από το Συμβούλιο την επανεγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο αυτό.

50 Υπ' αυτές τις συνθήκες, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως δεν απώλεσε το αντικείμενό της, πρέπει να εκδικασθεί από το Δικαστήριο.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αρχών που αφορούν τα δικαιώματα άμυνας

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- ⁵¹ Η Γαλλική Δημοκρατία επικρίνει το Πρωτοδικείο διότι αποφάνθηκε, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε κατ' αντίθεση προς τις αρχές που αφορούν τα δικαιώματα άμυνας καθόσον το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση αυτή χωρίς να γνωστοποιήσει προηγουμένως στην ΡΜΟΙ τις νέες πληροφορίες ή τα νέα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως τα οποία, κατά την άποψή του, δικαιολογούσαν τη διατήρηση του ονόματός της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001.
- ⁵² Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποιήσεως ενός μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων επιδέχεται εξαιρέσεις, ιδίως στην περίπτωση αρχικής αποφάσεως δεσμεύσεως, εφόσον η κοινοποίηση αυτή θα έθιγε την αποτελεσματικότητα τέτοιων περιοριστικών μέτρων (απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψεις 339 έως 341).
- ⁵³ Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, επαπειλούνταν προδήλως η διακοπή του μέτρου δεσμεύσεως κεφαλαίων που ίσχυε για την ΡΜΟΙ και υπήρχε επομένως ο κίνδυνος να θιγεί η αποτελεσματικότητα του μέτρου αυτού.

- 54 Από τη στιγμή που με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2008, η οποία τέθηκε σε ισχύ την επομένη, ο Home Secretary είχε διαγράψει το όνομα της ΡΜΟΙ από τον κατάλογο των προγεγραμμένων οργανώσεων δυνάμει του Terrorism Act 2000, η απόφαση του Home Secretary της 28ης Μαρτίου 2001, δηλαδή μια απόφαση αρμόδιας αρχής επί της οποίας είχε θεμελιωθεί η απόφαση 2007/868, δεν μπορούσε πλέον να αποτελέσει έρεισμα για την εγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, διότι διαφορετικά θα στοιχειοθετούνταν παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931.
- 55 Η Γαλλική Δημοκρατία προσθέτει ότι, μολονότι η εν λόγω απόφαση της 23ης Ιουνίου 2008 δεν είχε αυτόματο και άμεσο αποτέλεσμα επί της αποφάσεως 2007/868, εντούτοις το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επιτρέψει να διαιωνίζεται μια κατάσταση στην οποία η εν λόγω απόφαση 2007/868 στερούνταν ερείσματος, αλλά έπρεπε να αντλήσει τα κατάλληλα συμπεράσματα το συντομότερο δυνατόν.
- 56 Δεδομένου ότι στο Συμβούλιο είχαν περιέλθει στις 9 Ιουνίου 2008 νέα στοιχεία προερχόμενα από τις γαλλικές αρχές, ήτοι η έναρξη προκαταρκτικής εξετάσεως στις 9 Απριλίου 2001 κατά 17 εικαζομένων μελών της ΡΜΟΙ και η απαγγελία κατηγοριών εις βάρος 24 προσώπων, τα οποία τεκμηριώναν, κατά την άποψη των αρχών αυτών, την αίτησή τους για εγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, το Συμβούλιο όφειλε, για να εξασφαλίσει την αποτελεσματικότητα των κυρώσεων, να αποφύγει την οποιαδήποτε διακοπή της δεσμεύσεως των κεφαλαίων και κατά συνέπεια να εκδώσει το ταχύτερο δυνατόν νέα απόφαση με την οποία η ΡΜΟΙ να περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτόν.
- 57 Η Γαλλική Δημοκρατία υπενθυμίζει επιπλέον ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 6, της κοινής θέσεως 2001/931, το Συμβούλιο υποχρεούνταν στο τέλος του Ιουνίου του 2008 να επανεξετάσει το συντομότερο δυνατόν τον εν λόγω κατάλογο όπως ίσχυε βάσει της αποφάσεως 2007/868.

58 Η ΡΜΟΙ υποστηρίζει ότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο ορθώς απέρριψε αυτή την επιχειρηματολογία την οποία προέβαλε το Συμβούλιο και η οποία επαναλαμβάνεται στην αίτηση αναίρεσεως, κρίνοντας ιδίως ότι, υπό τις προκειμένες περιστάσεις, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να μην κοινοποιήσει προηγουμένως στην ΡΜΟΙ τα επίμαχα νέα στοιχεία με το αιτιολογικό ότι, αν κοινοποιούσε τα στοιχεία αυτά, θα υπήρχε ο κίνδυνος να διακοπεί η δέσμευση κεφαλαίων της ΡΜΟΙ. Επιπλέον, η εκτίμηση του Πρωτοδικείου στηρίζεται σε πραγματικά δεδομένα, τα οποία δεν μπορούν να αμφισβητηθούν στο πλαίσιο της αναίρεσεως.

— Εκτίμηση του Δικαστηρίου

59 Στις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την επίδικη απόφαση χωρίς να γνωστοποιήσει προηγουμένως στην ΡΜΟΙ τις νέες πληροφορίες ή τα νέα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως τα οποία, κατά την άποψή του, δικαιολογούσαν τη διατήρηση του ονόματός της στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και, κατά μείζονα λόγο, μη παρέχοντας στην ΡΜΟΙ τη δυνατότητα να προβάλει επωφελώς την άποψή της επί των στοιχείων αυτών πριν την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, παρέβη τις αρχές που αφορούν τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας οι οποίες διατυπώνονται, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 120, 126 και 131 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου.

60 Οι αρχές τις οποίες κατ' αυτόν τον τρόπο επικαλέσθηκε το Πρωτοδικείο και οι οποίες δεν αμφισβητούνται από τη Γαλλική Δημοκρατία προκύπτουν επίσης από τη νομολογία του Δικαστηρίου [βλ., στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ L 139, σ. 9), προπαρατεθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 338 έως 341].

- 61 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην περίπτωση αρχικής αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να γνωστοποιήσει προηγουμένως στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα τους λόγους επί των οποίων σκοπεύει να στηρίξει την εγγραφή του ονόματος του προσώπου ή της οντότητας αυτής στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001. Ειδικότερα, ένα τέτοιο μέτρο, προκειμένου να μη θιγεί η αποτελεσματικότητά του, πρέπει, ως εκ της φύσεώς του, να είναι αιφνιδιαστικό και να μπορεί να εφαρμοσθεί αμέσως. Σε μια τέτοια περίπτωση, καταρχήν αρκεί το θεσμικό όργανο να ανακοινώσει τους λόγους στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα και να τους παράσχει δικαίωμα ακροάσεως ταυτοχρόνως ή αμέσως μετά την έκδοση της αποφάσεως.
- 62 Αντιθέτως, στην περίπτωση επακόλουθης αποφάσεως περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, με την οποία το όνομα ενός προσώπου ή μιας οντότητας που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 παραμένει στον κατάλογο αυτόν, το στοιχείο αυτό του αιφνιδιασμού δεν είναι πλέον αναγκαίο για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα του μέτρου, οπότε καταρχήν πρέπει πριν την έκδοση της ως άνω αποφάσεως να τους γνωστοποιούνται τα εις βάρος τους στοιχεία και να παρέχεται στο οικείο πρόσωπο ή οντότητα η ευκαιρία να ακουστούν.
- 63 Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε τις αρχές αυτές στην προκειμένη περίπτωση και κατέληξε στο ορθό συμπέρασμα ότι, εφόσον με την επίδικη απόφαση το όνομα της ΡΜΟΙ παρέμεινε στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001, στον οποίο και περιλαμβανόταν από τότε που εγγράφηκε αρχικώς στις 3 Μαΐου 2002 δυνάμει της αποφάσεως 2002/334, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να γνωστοποιήσει τα νέα στοιχεία εις βάρος της ΡΜΟΙ ταυτοχρόνως προς την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, όπως έπραξε εν προκειμένω. Το Συμβούλιο όφειλε οπωσδήποτε να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας της ΡΜΟΙ, ήτοι τη γνωστοποίηση των εις βάρος της στοιχείων και το δικαίωμα ακροάσεως, πριν την έκδοση της ως άνω αποφάσεως.
- 64 Συναφώς, υπογραμμίζεται, όπως έπραξε και η γενική εισαγγελέας στο σημείο 103 των προτάσεών της, ότι η προστασία που παρέχεται με την απαίτηση γνωστοποίησης των επιβαρυντικών στοιχείων και με το δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων

πριν τη λήψη μέτρου όπως η επίδικη απόφαση, που συνεπάγεται την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων, έχει θεμελιώδη σημασία και είναι απαραίτητη για τα δικαιώματα άμυνας. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον τα μέτρα αυτά έχουν σημαντικές επιπτώσεις για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των οικείων προσώπων και ομάδων.

⁶⁵ Ειδικότερα, ο κανόνας ότι ο αποδέκτης βλαπτικής αποφάσεως πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του πριν ληφθεί η απόφαση αυτή έχει ως σκοπό να είναι η αρμόδια αρχή σε θέση να λάβει λυσιτελώς υπόψη όλα τα στοιχεία που ασκούν επιρροή. Για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική προστασία του εν λόγω αποδέκτη, ο κανόνας αυτός έχει ως σκοπό ιδίως να μπορεί ο αποδέκτης να διορθώσει ένα λάθος ή να προβάλλει στοιχεία της προσωπικής του καταστάσεως που συνηγορούν υπέρ του να ληφθεί, να μη ληφθεί ή να έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο η απόφαση (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-349/07, Sopropé, Συλλογή 2008, σ. I-10369, σκέψη 49).

⁶⁶ Το θεμελιώδες αυτό δικαίωμα στον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διάρκεια διαδικασίας πριν την έκδοση περιοριστικού μέτρου όπως η επίδικη απόφαση κατοχυρώνεται εξάλλου ρητώς στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον οποίο το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ αναγνωρίζει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες.

⁶⁷ Έστω και αν, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, έχει γίνει δεκτή εξαίρεση από το εν λόγω θεμελιώδες δικαίωμα όσον αφορά τις αρχικές αποφάσεις δεσμεύσεως κεφαλαίων, η εξαίρεση αυτή δικαιολογείται από την ανάγκη να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων δεσμεύσεως και, εν τέλει, από επιτακτικούς λόγους αναγόμενους στην ασφάλεια ή απορρέοντες από τις διεθνείς σχέσεις της Ένωσης και των κρατών μελών της (βλ., επ' αυτού, προπαρατεθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 342).

- 68 Παρά ταύτα, στις σκέψεις 39 έως 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο εξέτασε την επιχειρηματολογία του Συμβουλίου κατά την οποία το ως άνω θεσμικό όργανο ορθώς γνωστοποίησε τα νέα στοιχεία εις βάρος της ΡΜΟΙ ταυτοχρόνως προς την έκδοση της επίδικης αποφάσεως και όχι πριν την έκδοσή της, παρά το γεγονός ότι δεν επρόκειτο για αρχική απόφαση περί δεσμεύσεως κεφαλαίων, λόγω της ιδιάζουσας θέσεως στην οποία βρισκόταν το ως άνω θεσμικό όργανο στην προκειμένη περίπτωση, και ειδικότερα λόγω του ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να εκδοθεί επείγοντως.
- 69 Η επιχειρηματολογία αυτή επαναλαμβάνεται κατ' ουσίαν από τη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 70 Το Πρωτοδικείο όμως εκτίμησε, αφενός, ότι από τις 7 Μαΐου 2008, ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Court of Appeal, το Συμβούλιο απώλεσε οριστικά τη δυνατότητα να εξακολουθήσει να βασίζεται στην απόφαση του Home Secretary της 28ης Μαρτίου 2001 ως απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 για να διατηρήσει την εγγραφή της ΡΜΟΙ στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001. Επιπλέον, με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2008, η οποία τέθηκε σε ισχύ την επομένη, ο Home Secretary συμμορφώθηκε προς την απόφαση του Court of Appeal, διαγράφοντας την ΡΜΟΙ από τον κατάλογο των προγεγραμμένων οργανώσεων δυνάμει του Terrorism Act 2000.
- 71 Αφετέρου, δεν αμφισβητείται ότι στο Συμβούλιο περιήλθαν στις 9 Ιουνίου 2008 νέα στοιχεία προερχόμενα από τη Γαλλική Δημοκρατία σχετικά με δικαστικές διαδικασίες που είχαν κινηθεί στη Γαλλία κατά εικαζομένων μελών της ΡΜΟΙ, ως προς τα οποία το κράτος μέλος αυτό θεωρούσε ότι ήταν ικανά να αποτελέσουν έρεισμα για τη διατήρηση της ως άνω οργανώσεως στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001.
- 72 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Συμβούλιο όφειλε κατά συνέπεια να εξετάσει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα τα νέα αυτά στοιχεία προκειμένου να κρίνει είτε ότι τα στοιχεία αυτά μπορούσαν να συνιστούν απόφαση αρμόδιας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931, ικανή να αποτελέσει έρεισμα για τη διατήρηση της ΡΜΟΙ στον εν λόγω κατάλογο, είτε ότι η ομάδα αυτή έπρεπε αμέσως να διαγραφεί από τον ως άνω κατάλογο.

⁷³ Μολονότι, όπως υποστήριξε η Γαλλική Δημοκρατία, το αργότερο από τις 24 Ιουνίου 2008, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επιτρέψει να διαιωνίζεται μια κατάσταση στην οποία η απόφαση 2007/868 στερούνταν ερείσματος, αλλά έπρεπε να αντλήσει τα κατάλληλα συμπεράσματα το συντομότερο δυνατόν, εντούτοις, όπως άλλωστε δέχεται το κράτος μέλος αυτό και όπως επισήμανε ορθώς το Πρωτοδικείο στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση του Court of Appeal της 7ης Μαΐου 2008 και η απόφαση του Home Secretary της 23ης Ιουνίου 2008 δεν είχαν αυτόματο και άμεσο αποτέλεσμα στην τότε ισχύουσα απόφαση 2007/868.

⁷⁴ Ειδικότερα, η τελευταία αυτή απόφαση παρέμενε σε ισχύ λόγω του τεκμηρίου νομιμότητας των πράξεων των οργάνων της Ένωσης το οποίο σημαίνει, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ότι οι πράξεις αυτές παράγουν έννομα αποτελέσματα, εφόσον δεν έχουν ανακληθεί, ακυρωθεί κατόπιν προσφυγής ακυρώσεως ή κριθεί ανίσχυρες κατόπιν προδικαστικής παραπομπής ή κατόπιν ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2008, C-199/06, CELF και ministre de la Culture et de la Communication, Συλλογή 2008, σ. I-469, σκέψη 60 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

⁷⁵ Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη της θεμελιώδους σημασίας που πρέπει να αποδίδεται, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 64 και 65 της παρούσας αποφάσεως, στον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο της διαδικασίας που προηγείται της εκδόσεως αποφάσεως όπως η επίδικη, το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο με το να κρίνει, στις σκέψεις 39 και 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να εκδοθεί τόσο κατεπειγόντως ώστε το όργανο αυτό αδυνατούσε να γνωστοποιήσει στην ΡΜΟΙ τα νέα στοιχεία εις βάρος της και να της επιτρέψει να ακουστεί πριν την έκδοση της επίδικης αποφάσεως.

⁷⁶ Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.

Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως

- ⁷⁷ Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, που αντλούνται, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως 2001/931 και από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των αρχών που αφορούν το δικαίωμα σε πραγματική δικαστική προστασία, αφορούν το δεύτερο μέρος της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο το Πρωτοδικείο εξέτασε και έκρινε βάσιμους τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιόν του η ΡΜΟΙ.
- ⁷⁸ Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, αφού έκρινε, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί ως προσβάλλουσα τα δικαιώματα άμυνας της ΡΜΟΙ, το Πρωτοδικείο υπογράμμισε, στη σκέψη 48 της ως άνω αποφάσεως, ότι παρότι δεν ήταν αναγκαίο, υπ' αυτές τις συνθήκες, να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων της προσφυγής, εντούτοις θα εξέταζε τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που είχαν προβληθεί ενώπιόν του, λόγω της σπουδαιότητάς τους σε ό,τι αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα σε πραγματική δικαστική προστασία.
- ⁷⁹ Κατά πάγια νομολογία όμως, το Δικαστήριο απορρίπτει πάραυτα τις αιτιάσεις οι οποίες στρέφονται κατά των αιτιολογιών που παρατίθενται επαλλήλως σε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι οι αιτιάσεις αυτές δεν μπορούν να προκαλέσουν την αναίρεση της ως άνω αποφάσεως και είναι συνεπώς αλυσιτελείς (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, C-399/08 P, Επιτροπή κατά Deutsche Post, Συλλογή 2010, σ. I-7831, σκέψη 75, και της 29ης Μαρτίου 2011, C-96/09 P, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, Συλλογή 2011, σ. I-2131, σκέψη 211 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- ⁸⁰ Υπ' αυτές τις συνθήκες, διαπιστώνεται ότι ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελείς.
- ⁸¹ Εφόσον κανένας από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Γαλλική Δημοκρατία δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁸² Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ως άνω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε και η ΡΜΟΙ υπέβαλε σχετικό αίτημα, η Γαλλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)